

ذات الریه (پنومونی)

پنومونی به معنای عفونت و التهاب ریه ها می باشد که این عفونت توسط باکتری ها و ویروس ها ایجاد می گردد. عفونت بیشتر کیسه های هوایی موجود در ریه و به میزان کمتر مجاری هوایی انتقال دهنده هوا به ریه ها را درگیر می کند، بخش هایی از ریه که دچار عفونت شده است توسط مایع پر می شود. این مایع حاوی گلبول های سفیدی است که با عفونت مقابله میکند.

شایع ترین علائم پنومونی

- تب
- درد قفسه سینه که با نفس کشیدن تشدید می شود
- لرز
- تند شدن تنفس
- سرفه با و یا بدون خلط زرد، سبز یا به همراه رگه های خونی
- ضعف
- کاهش اشتها

تشخیص

- عکس برداری قفسه سینه
- آزمایش نمونه خلط در صورتیکه کودک بتواند سرفه های عمیق انجام ممکن است نوع میکروب عامل بیماری را مشخص سازد.
- آزمایشات خونی شامل بررسی تعداد گلبول های خون و کشت خون

درمان

با درمان صحیح آنتی بیوتیکی علائم پنومونی در عرض چندروز بهبود می یابد. اگرچه علائم پنومونی های ویروسی ممکن است چندین هفته طول بکشد و بهبودی تدریجی است ولی عود پنومونی نادر است.

اگر بیمار مشکوک به پنومونی باکتریایی باشد، معمولاً (پس از بستری شدن بیمار) درمان از راه وریدی شروع می شود، ممکن است پس از چندروز درمان وریدی به درمان خوراکی تبدیل شود. درمان های دیگر شامل تببر، فیزیوتراپی و در صورت لزوم اکسیژن می باشد.

اقدامات پرستاری

- اجازه ندهید که در اطراف کودک سیگار بکشند.
- تمام داروهای تجویز شده به بیمار داده شود.
- به هیچ وجه به بیمار آسپرین داده نشود ولی برای کاهش تب می توان از استامینوفن استفاده کرد.
- مایعات کافی و گرم جهت خروج ترشحات و کاهش سرفه به بیمار بدهید.

- بیمار باید استراحت کافی داشته باشد و تا زمانیکه تب دارد ، فعالیت کمی داشته باشد.
- از دستگاه بخور در اتاق کودک استفاده نمایید.
- فقط با اجازه پزشک از ضد سرفه ها استفاده نمایید.
- فیزیوتراپی سینه با خروج خلط و ترشحات به بهبودی بیمار کمک می کند.
- زمان ویزیت بعدی پزشک را از وی سؤال نمائید.
- از خود درمانی و توصیه های افراد غیر پزشک پرهیز نمایید.
- در صورت تنفس نامنظم و تند ، تغذیه و آب بایستی قطع شود.
- در صورت از بین رفتن علائم تنفسی از رژیم با پروتئین و کالری به اندازه کافی استفاده کنید.

علائم هشدار

در صورت وجود این علائم هر چه سریعتر به اورژانس مراجعه نمائید:

- تنفس بیمار با مشکل همراه است و صدای زجر تنفسی از وی شنیده می شود.
- تعداد تنفس بیمار به نحوی افزایش یافته است و یا در حین تنفس عضلات قفسه سینه به داخل کشیده می شود.
- لب ها و انتهای انگشتان بیمار کبود شود.
- بیمار قادر به نوشیدن یا بلع غذا نباشد.
- هر حالتی که والدین مشکوک به بدتر شدن حال عمومی بیمار شوند. (برای مثال افزایش مجدد تب)

منبع: راهنمای پرستاری وونگ ۲۰۲۴

تهیه کننده: فاطمه غالبی کارشناس پرستاری

تایید کننده: دکتر افسانه نظری فوق تخصص غدد و متابولیسم کودکان

ناظر کیفی: فاطمه غالبی سوپروایزر آموزش سلامت

تابستان ۱۴۰۴